14/04/2020

Μητροπολίτης Δράμας: “Ο πιστός ζει χάρη στην πίστη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος απέστειλε ποιμαντορική εγκύκλιο για τη Μεγάλη Παρασκευή στην οποία σημειώνει ότι “Η πίστη της Εκκλησίας δεν είναι θεωρητικό σύστημα γνώσεων και φιλοσοφίας. Είναι κήρυγμα ενός προσώπου, που είναι Χριστός εσταυρωμένος. Δεν χωρίζεται από τον σταυρό. Είναι ο Σωτήρ που σώζει τον κόσμο διά του Σταυρού”.

Διαβάστε αναλυτικά:

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Ἐκστατικός στέκεται ὁ ἀνθρώπινος νοῦς μπροστά στό μυστήριο τοῦ σταυροῦ.

Σήμερα, Μεγάλη Παρασκευή, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ «τά ἅγια καί σωτήρια καί φρικτά πάθη τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» καί στό μέσον τοῦ ναοῦ πήγνυται ὁ ἐσταυρωμένος καί ἀναμάρτητος «ὅς ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδέ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ» (Α΄ Πέτρ. 2,22).

Σήμερα πρέπει νά ὁμιλεῖ ἡ σιωπή. Οἱ ἄμβωνες νά σιγοῦν. Σήμερα πρέπον εἶναι νά ἀκούονται οἱ ἀναστεναγμοί ὅλων μας˙ καί τά δάκρυα τῆς εὐγνωμοσύνης καί μετανοίας μας νά σχηματίζουν χείμαρρο ἀναλογιζόμενοι ὅτι «ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστός ὑπέρ ἡμῶν ἀπέθανε» (Ρωμ. 5,8).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος θαυμάζει τήν κατάβαση τοῦ Χριστοῦ στά βασίλεια τοῦ Ἅδη περισσότερο ἀπό τήν ἀνάβασή του στούς οὐρανούς. Ἡ δόξα καί ἡ ἄνοδος ἦταν φυσικά ἰδιώματα τοῦ Κυρίου. Ἡ κάθοδος, ὅμως, στά καταχθόνια εἶναι μεγαλύτερο θαῦμα, γιατί κρύβει τή δόξα του, γιά νά φανερώσει τήν τέλεια ἀγάπη του, πού σώζει τόν ἄνθρωπο ἀπό ὁποιαδήποτε κόλαση στήν ὁποία τόν κατέβασε ἡ ἁμαρτία. Γι’ αὐτό καί κατά τήν ἀπόλυση τοῦ ἑσπερινοῦ θά ποῦμε : «... ὁ δι’ ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν τά φρικτά πάθη καί τόν ζῳοποιόν Σταυρόν καί τήν ἑκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος ...».

Πάνω στόν Σταυρό ὁ Χριστός φανερώνει στόν κόσμο τήν προαιώνια βουλή τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ˙ νά σωθεῖ ὅλος ὁ κόσμος ἀπό τό κατάκριμα τοῦ θανάτου. Πάσχει τά φρικτά πάθη ἔχοντας στήν καρδιά του τήν ἐπιθυμία τῆς σωτηρίας πάντων τῶν ἀνθρώπων. Πολύ ποιητικά ὁ Μέγας Βασίλειος στήν θεία Λειτουργία του τό περιγράφει : « ... τέλος μᾶς λύτρωσε ἀπό τόν θάνατο, παραδίδοντας τόν ἑαυτό του σέ θάνατο, ἐξαιτίας τῆς δικῆς μας ὑποδουλώσεως στήν ἁμαρτία. Καί ἀφοῦ διά τοῦ Σταυροῦ κατέβηκε στόν Ἅδη, γιά νά γεμίσει τά πάντα μέ τήν παρουσία του, νίκησε τόν Ἅδη καί κατήργησε τίς ὀδύνες τοῦ θανάτου ...».

Σήμερα, τήν φρικτή καί μεγάλη αὐτή ἡμέρα, πρέπει νά ὑψωθοῦμε μυσταγωγικά, γιά νά κατανοήσουμε τήν ἀγάπη, τή θυσία, τή λύτρωση πού μᾶς δόθηκε διά τοῦ σταυροῦ. Ἡ Ἐκκλησία τά μεγάλα γεγονότα τῆς πίστεώς μας τά ὀνομάζει ἄφραστα, ἄρρητα, ὑπερφυῆ, ἐπειδή δέν μπορεῖ ἡ ἀνθρώπινη γλῶσσα νά τά ἐκφράσει. Ἄφραστο θαῦμα, λοιπόν, ξεδιπλώνεται σήμερα στά μάτια μας. Ὁ ἀναμάρτητος πάσχει. Ἡ κτίση βλέπει ἐπάνω στόν Σταυρό τόν Κύριο τῆς Δόξης. Γι’ αὐτό ὁ μακάριος Παῦλος λέγει ὅτι «Τό κήρυγμα βεβαίως περί τοῦ Σταυροῦ, γιά ὅσους μέν βαδίζουν τό δρόμο τῆς ἀπωλείας, εἶναι μωρία, ἀλλά γιά μᾶς πού βαδίζουμε τό δρόμο τῆς σωτηρίας, εἶναι δύναμη Θεοῦ ... γι’ αὐτό ἐμεῖς κηρύττουμε Χριστόν ἐσταυρωμένον, πού γιά μέν τούς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλο, γιά δέ τούς Ἕλληνες (ἐννοεῖ τούς εἰδωλολάτρες), μωρία. Ἀλλά γι’ αὐτούς πού εἶναι καλεσμένοι, Ἰουδαίους καί Ἕλληνες, εἶναι ὄντως Χριστός (Μεσσίας), Θεοῦ δύναμη καί Θεοῦ

σοφία» (Α΄ Κορ. 1,18,24). Γιά μᾶς τούς πιστούς ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ δέν εἶναι οὔτε σκάνδαλο, οὔτε μωρία, εἶναι δύναμη καί σοφία Θεοῦ, μπροστά στήν ὁποία κλίνουμε τά γόνατα τοῦ σώματος καί τῶν καρδιῶν μας.

Ὁ πιστός ζεῖ χάρη στήν πίστη. «Ἐν πίστει ζῶ» (Γαλ. 2,20). Βλασφημοῦν ὅσοι ὑποτιμοῦν τόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ καί θεωροῦν τά τελούμενα στή θεία Λειτουργία ὡς τυπικά καί ἐξωτερικά στοιχεῖα. Θεωροῦν τήν Ὀρθόδοξη πίστη μας πολιτιστική ἔκφραση πανηγυριῶν μέ φολκλόρ διάκοσμο. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέει ὅτι δέν ὑπάρχει ἁμαρτία χειρότερη ἀπ' αὐτήν. Τό εἶπε ἔντονα καί ὁ μέγας Παῦλος στούς Γαλάτες. Πολλοί τότε, τόν καιρό τοῦ πάθους, εἶδαν τόν Ἐσταυρωμένο μέ τά μάτια τους καί σέ τίποτε δέν ὠφελήθηκαν. Τό αὐτό ἔγινε καί κατά τήν πρόσφατη δοκιμασία πού μᾶς ἔπληξε. Ἡ ἄποψη πού θέλει τήν ὁλοκληρωτική σφράγιση τῶν ναῶν στόχευσε τή Θεία Κοινωνία, γιατί πιστεύει ὅτι μπορεῖ νά μολυνθοῦν οἱ ἄνθρωποι. Ὅσοι τήν ἀσπάζονται ὁμοιάζουν μέ ἐκείνους πού εἶδαν τόν Ἐσταυρωμένο ἀλλά δέν πίστεψαν στή δύναμή του. Ὁ Παῦλος ἔτρεξε ὅλη τήν οἰκουμένη, γιά νά διαφημίσει τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ, τό μόνο σωτήριο ὅπλο τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλο τό κήρυγμα τοῦ Παύλου εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Ἐπάνω στόν Σταυρό ἀκούμπησαν ἡ σοφία, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τή λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου.

Τό ἐρώτημα τοῦ Παύλου στούς Γαλάτες ἀπευθύνεται καί σέ μᾶς : «Αὐτό μόνο θέλω νά μάθω ἀπό σᾶς˙ ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου λάβατε τό πνεῦμα ἤ ἀπό τήν ὑπακοή στήν πίστη ;»(Γαλ. 3,2-3). Ποῦ εἶναι, ἀδελφοί, ἡ πίστη μας ;

Ὡς χάρτινος πύργος κατέρρευσε ἡ ἀνθρώπινη προστασία πού δῆθεν ἀπολαμβάνουμε. Ἕνας ἀόρατος ἰός ἔκανε ἄνω – κάτω τόν κόσμο ὁλόκληρο. Καί βρῆκαν τήν εὐκαιρία νά ἀκυρώσουν τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου ζητώντας μας νά προσκολληθοῦμε μόνο στά ἔργα προστασίας πού ὑποδεικνύει ὁ ὀρθολογισμός καί νά ἀρνηθοῦμε τήν πίστη στόν Σταυρό. Καί ἐπειδή ὁ διάβολος εἶναι τεχνίτης ἄριστος, προβάλλει τό ἐπιχείρημα νά σταματήσει μόνο πρός καιρόν ἡ Λειτουργία, γιά νά μήν μολυνθοῦμε, καί μόλις περάσει ἡ ἐπιδημία νά συνεχίσουμε. Μέ ἄλλα λόγια, δηλαδή, λέει: Κλεῖστε τά νοσοκομεῖα ὅσο κρατᾶ ἡ ἐπιδημία καί μόλις περάσει ἀνοῖξτε τα. Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου, ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ γιά τούς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλο καί γιά τούς ἀθέους, τούς ὀπαδούς τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, δηλαδή τοῦ Γαλλικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, εἶναι τρέλλα.

Πρός ἀποφυγήν παρερμηνειῶν τῶν λεγομένων, ἐννοεῖται ὅτι θά λάβουμε ὅλα τά ἀναγκαῖα μέτρα πού ὑποδεικνύουν οἱ εἰδικοί. Ἐπιβάλλεται ἡ Ἐκκλησία νά λάβει μέτρα προστασίας, ἀλλά σύμμετρα μέ τήν ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος ἡ ὁποία κατοχυρώνεται ἀπό τό Σύνταγμα. Οἱ ναοί εἶναι σέ ἀργία ἀλλά οἱ πολιτικοί γάμοι ἀκωλύτως τελοῦνται. Πέντε Χριστιανοί εἶναι ἐπικίνδυνοι μέσα στό ναό, ὅμως 600

ἄνθρωποι μεταφέρονται σέ διάφορες περιοχές μέ ποιά ἄραγε μέτρα ἀσφαλείας;

Γεγονός ἀναντίρρητο εἶναι ὅτι οἱ βόρειοι γείτονές μας κατά τό παρελθόν ἔγιναν πρόξενοι μυριάδων κακῶν στήν πολύπαθη Μακεδονία μας. Δέν μπορῶ, ὅμως, νά μήν ἐπαινέσω τή στάση καί τίς δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας αὐτῆς γιά τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία : «Ξέρω ὅτι πολλοί ἄθεοι λένε κλεῖστε τίς Ἐκκλησίες. Γιά ὅλα τά ἄλλα ἔχω τή θέληση, ἔχω τό θάρρος, ἀλλά αὐτό δέν μπορῶ νά τό κάνω». Μάλιστα ἐπικοινώνησε μέ τούς Ἀρχιερεῖς καί τούς κάλεσε νά διαφυλάξουν ὅσο μποροῦν τίς ἀποστάσεις ἀσφαλείας μεταξύ τῶν πιστῶν καί συνέστησε νά ἀπολυμαίνουν συχνά τούς ναούς.

Ἔγκριτη καθηγήτρια τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου σέ πρόσφατο ἄρθρο της τόνισε : «Πέρα ἀπό τό Σύνταγμα καί τούς νόμους, χρειαζόμαστε ἀδήριτα τήν ψυχική τόνωση καί τήν ἐλπίδα. Εὐχῆς ἔργο εἶναι νά μή συγκρούεται τό ἰσχῦον δίκαιο μέ τήν ἰδέα τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλά νά τήν ὑπηρετεῖ καί νά μήν ἀδιαφορεῖ γι’ αὐτήν». Αὐτό εἶναι καί τό δίδαγμα ἀπό τήν ἀρχαία τραγωδία τοῦ Σοφοκλέους, ὅπου ἡ Ἀντιγόνη συγκρούεται μέ τόν Κρέοντα, τήν κρατική ἐξουσία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πού ἐκφράζει καί ἐπιβάλλει τό θετό δίκαιο, δηλαδή τό ἀνθρώπινο, ἐνῶ ἐκείνη παραμένει πιστή στό φυσικό δίκαιο, τό θεϊκό, πού εἶναι τό ἰδεῶδες, ἡ πεμπτουσία καί ἡ ἀπόλυτη ἀξία τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐμεῖς ἀταλάντευτα ἄς προσβλέπουμε στόν ἐσταυρωμένο Λυτρωτή μας, τόν ἰατρό τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων μας. Καί ὅπως οἱ Ἑβραῖοι στήν ἔρημο ἀτένιζαν τό χάλκινο φίδι πού ὕψωσε ὁ Μωϋσῆς κατ’ ἐντολήν τοῦ Θεοῦ καί ἐθεραπεύοντο ἀπό τά θανατηφόρα τσιμπήματα, ἔτσι κι ἐμεῖς ἄς ἔχουμε προσηλωμένο τό βλέμμα μας στόν Ἐσταυρωμένο, ὥστε νά λυτρωνόμαστε ἀπό τά θανατηφόρα τσιμπήματα τῆς ἀπιστίας καί τῶν ἀσθενειῶν. «Καί καθώς Μωϋσῆς ὕψωσε τόν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μή ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωήν αἰώνιον» (Ἰω. 3,14-15). Ἡ ἁμαρτία καί ἡ πλάνη εἶναι ἴδιον τῆς ἀνθρώπινης ἀσθένειας, ἡ ἀμετανοησία ὅμως ἀνήκει στόν ἑωσφόρο καί τά παιδιά του.

Ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι θεωρητικό σύστημα γνώσεων καί φιλοσοφίας. Εἶναι κήρυγμα ἑνός προσώπου, πού εἶναι Χριστός ἐσταυρωμένος. Δέν χωρίζεται ἀπό τόν σταυρό. Εἶναι ὁ Σωτήρ πού σώζει τόν κόσμο διά τοῦ Σταυροῦ.

Τό γένος μας ἔζησε αἰῶνες καί μπόρεσε νά ἀκμάσει παρά τούς ἐχθρούς καί τούς κινδύνους, λόγῳ τῆς πίστεώς του στόν ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ Χριστό καί τήν τροφοδοσία του ἀπό τήν θεία Λειτουργία. Δέν ἔχουμε θέση δίπλα του ὡς διανοούμενοι, ἀλλά ὡς συσταυρωμένοι πιστοί. Τήν ἱερή αὐτή ἡμέρα ἐάν ἐρευνήσουμε τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ μέ τό μυαλό, βρίζουμε τόν Θεό. Ἐάν μέ τίς

αἰσθήσεις μας πάλι τό προσεγγίσουμε, τό βεβηλώνουμε. Μόνο διά τῆς πίστεως ἄς τό προσκυνήσουμε καί μέ τόν Παῦλο ἄς ἀναφωνήσουμε : «Ἐπειδή καί Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καί Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δέ κηρύσσομεν Χριστόν ἐσταυρωμένον ... Θεοῦ δύναμιν καί Θεοῦ σοφίαν» (Α΄ Κορ. 1,22-24). ΑΜΗΝ.

Διάπυρος πρός τόν σταυρωθέντα Κύριον

Εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ Π Α Υ Λ Ο Σ